

stoke prema uglavljenom ugovoru na čuvanje. G. 1335. bio je Obrad Vertić iz Korčule sakupljač žita u službi onih Dubrovčana, koji su imali imanja na Trstenici; on je pobirao od seljaka onaj dio, koji pripada vlasnicima. 22. rujna tuže ga ti Dubrovčani svome knezu u Dubrovniku, da im ne će da preda te sakupljene plodove. Budući da su na otoku Korčuli samo neznatni izvori žive vode, to su Korčulani u doba suše običavali na suprotnoj pelješkoj obali uzimati vodu. Dubrovački kapetan u Trstenici običavao je posjećivati Korčulu, no dubrovačke su mu vlasti tu postavljale izvjesna ograničenja. Tako malo vijeće 5. travnja 1392. dopušta kapetanu Vasiliju, da može ići u Korčulu slušati misu, kad god hoće, ali pod uvjetom, da tamo ne smije prenoćiti, već se mora istog dana vratiti kući. Pelješčani su katkada dolazili pljačkati stoku na Korčuli, a vidjeli smo, koje su opet neprilike god. 1417. činile korčulanske oružane barke stanovnicima poluotoka.

Lastovci su također imali dosta zemlje na otoku Korčuli, gdje su se često ženili. Spominje se i pokojni Korčulanin na Lastovu. Kadikad se navode u Korčuli i Mljećani. Od ostalih stanovnika dubrovačke republike podržavali su veze s Korčulanima stanovnici Šipana i Koločepa dolazeći sa svojim brodovima u Korčulu.

Vidjeli smo, koji su sve bili događaji, koji su ometali dobre odnose između Korčule i dubrovačke republike, a dolazilo je katkada i inače zbog raznih stvari do kojekakvih zadjevica. Usprkos svim tim zadjevicama i sporadičnim šikanacijama, možemo reći, da su, kako Dubrovčani u Korčuli, tako Korčulani u Dubrovniku uživali veliku slobodu u izvršivanju trgovačkih, obrtničkih i drugih poslova. Stoga su s pravom mogli Dubrovčani jednom prigodom tužeći se na jednu nepravdu, učinjenu nekom njihovu podaniku na otoku Korčuli sa strane jednog Korčulanina, u pismu, upravljenom korčulanskoj vladi, reći ove riječi: »Mnogo se tome čudimo, jer se sa građanima i vjernim Vašima u našem gradu tretira i postupa kao s vlastitim građanima te im se na sudu pravo i pravedno kroji dužna pravda.«

Spomenuo sam već živahne odnose s lukom Drijevom na Neretvi, u kojem su učestvovali također Dubrovčani, ali u velikoj mjeri i Korčulani pa sami stanovnici Drijeva. Iz Korčule je išlo tamo ponajviše vino i sol, a dobavljalo se odande žito. U doba, dok je postojala trgovina robljem, gotovo sve roblje dolazilo je u Korčulu odande. U Korčuli su ga opet kupovali naročito Sicilijanci,